

заарать на елла въ дворець-ать му, Во венч-
кй оный день си мысляше за презрѣніе-то
ное мома-та показа камъ него: но понеже
я любяше превосходно не можи да ся рѣши
да я накаже. Между пріятели-те Любимови
бѣ единъ неговъ единомлечный Братъ, кому
имаше пзвѣреніе за вси те свои работы. Той че-
совѣкъ имаше толь неугодна душа колко-то родъ
неговый, онъ ласкаше страсты-те своего го-
подина, и подаваше му развратны совѣты.,
Каго видѣ Любима така въ задумчивость (ме-
лагхоліа), попыта що е причина на негова-та
жалость. Князь му отвѣща какъ не може да
терпи да ся презира отъ Зелина, и не ся е
рѣшилъ да поправи сво-те погрѣшки, понеже
требаше да стане добродѣтеленъ за да ѣ уго-
ди. Но лукавый оный му рече: Ты си весьма
добрь, защо терпишь да ся презирашь отъ
една женица? Ако бы быхъ азъ Царь направилъ я
бы да ся покори насилственно, Науми си че
си единъ Царь, и посрама бы было тебѣ, ако
бы ся покорилъ на щеніе-то на една овчерска
дещеря, коя щеше да е благополучна ако бы
ся сподобила да ти стане служительница, зат-
вори я въ темница, не ѣ давай нито хлѣбъ,